

Не так давно в твоїй оселі (Прощальна)

(для мішаного хору з супроводом ф-но)

Слова і музика
Леопольда Яценка

Помірно
♩ = 70

1. Не так дав - но в тво - їй о - се - лі
2. Ми - ну - ло все... За - па - ла ти - ша...

пи - ша - лись ру - жі край вік - на...
тяж - ких зіт - хань то - бі не чуть...

Нав - ко - ло сад шу - мів ве - се - лий,
І тіль - ки дру - зі най - вір - ні - ші

бу - ла в ту по - ру лас - ка - ва вес - на.
те - бе про - во - дять в ос - тан - ню - ю путь.

І над Дні - пром, у не - бі си - нім
Прий - шла зи - ма, сні - га - ми вкри - ла

І над Дні - пром, у не - бі си - нім
Прийшла зи - ма, сні - га - ми вкри - ла

цві - ла зір - ни сад, - ця зо - ло - та,
і ти - хий сад, і тем - ний гай...

цві - ла зір - ни - ця зо - ло -
ти - хий сад, тем - ний

та, і зо - зу - лень - ка на ка - ли - ні
гай... Го - ло - сить ві - тер край мо - ги - ли...

то - бі ку - ва - ла щас - ли - ві лі - та.
Про - щай, наш дру - же, на - ві - ки про - щай...

Не так давно в твоїй оселі
Пишались ружі край вікна,
Навколо сад шумів веселий, –
Була в ту пору ласкава весна.

І над Дніпром, у небі синім
Цвіла веселка золота,
І зозуленька на калині
Тобі кувала щасливі літа...

Минуло все... Запала тиша...
Тяжких зітхань тобі не чуть...
І тільки друзі найвірніші
Тебе проводять в останню путь....

Прийшла зима, снігами вкрила
І тихий сад, і темний гай...
Голосить вітер край могили...
Прощай, наш друже, навіки прощай!..